

# במליאת הכנסת עושים חברי הכנסת הצגה גדולה: רבים זה עם זה, מתווכחים זה עם זה ותוקפים זה את זה. כשמסתיימת ההצגה עוברים למיזנון: מורידים מסיכות, מוחקים את האיפור והופכים לחברים

# כולם אוכלים עם/את כולם

מיצארי ומתי פלד, משיב לו הנגבי: "יש לך שניים בטוחים" וייצמן פולט "סחתיין", ופונה לחפש שולחן.

**ש**ר התיירות והמישטרים, **אברהם שריר** (ליכוד), נכנס למיזנון. הוא פוסע לרוחב המיזנון, לכוון דלת היציאה למרפסת. זו בדרך כלל נעולה. חברי הכנסת מעדיפים את אולם המיזנון המחניק על פני המידר פסת רחבת הידיים והאוויר. שריר עומד, ידיו על מותניו, מביט סביבו. מישהו מאחד השולחנות מפטיר: "הגיע התייר!"

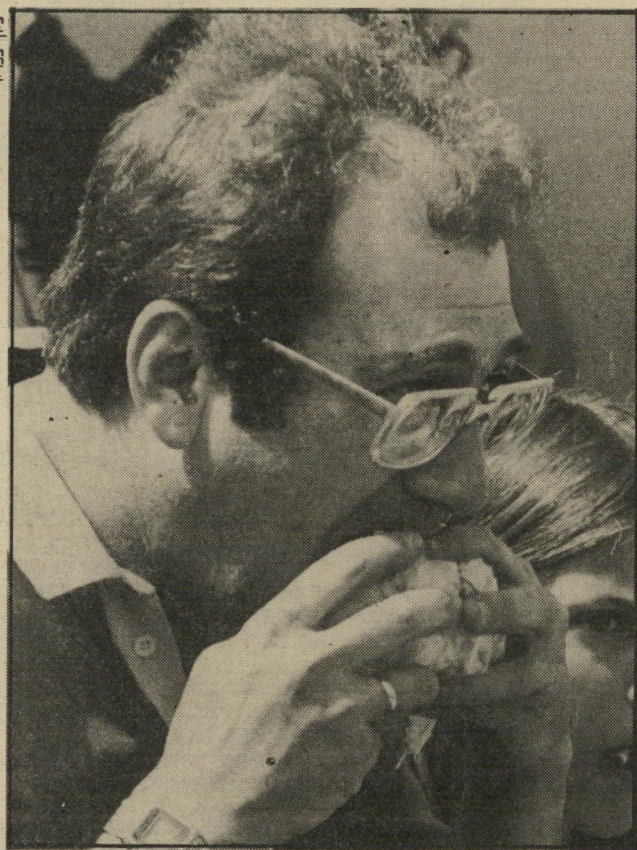


**השעה 1 בצהריים.** מיזנון חברי הכנסת מתחיל להתמלא באנשים. חברי הכנסת גמרו את עבודת הבוקר.



ח"כ שפירא ושר שחל חליפה מחוייטת למהדרין

ישיבות הוועדות השונות. הכל באים למיזנון. חברי הכנסת מתי פלד (מתקרמת), שלא הצטרף מימיו לשולחן של אהרן שריר, סועד את ליבו: חציל ממולא 3.10 ש"ח, עוף עם תוספות 5.80 ש"ח.



ח"כ אולמרט ארוחת ערב ארגנטינית

ביטון מניח את כוסי הקפה, תופס את ידו של רפול ואומר: "מה פיתאום מ'פחדו אני, אפילו מאלוהים לא מפ'חד..."

רפול לוחץ את ידו של ביטון, מחיך לכל עבר ואומר: "אתה יכול עכשיו להתגאות, נגעת כמו שבניק?"

**שולחן פינתו**, בקצה המיזנון, הרחק מן ההמולה והרעש, יושבים שריהרתות זבולון המור (מפד"ל) ויה עיתונאי דן מרגלית. הם נראים כי ממתקים סוד. מרגלית, שהוא חבר קרוב של יוסי שריד (ר"צ) מחד ואולמרט מנגד, ידוע כחבר נפש של השר המר. איתו, מספרים, הוא משוחח על עניינים יהודיים, גורלו של עם ישראל, מהותו של החוק, "מיהו יהודי", ולפעמים גם על דף גמרא או הלכות תורה.

**פינת המיזנון**, ליד הקופה, מניח את השר עזר וייצמן (יחד) טפיחה, כמו מכה, על כתפו של חיים הנגבי, מזכיר סיעת הרשימה המתקדמת. "מה עם הקדמת הבחירות?" שואל וייצמן. כשהוא מתכוון לה"כים מוחמד

עולים אליו לרגל. פרנקל ממשיך לרשום.

**אל המיזנון** פוסע בצעד מהוסס חברי הכנסת לשעבר **יעקב גיל** (מערך). מחפש מקום לשבת. מרחוק נשמעת קריאה: "גיל, בוא תשב איתנו!" הוא מתקרב. סביב השולחן חבר הכנסת **אהרון נחמיאס** (מערך), **בוריס קראסני**, עוזרו של **עוזי ברעם**, וחברת הכנסת **נאוה ארד** (מערך). גיל יושב. מזמין קפה, 1 ש"ח בלבד.

בוריס: נו, מתי אתה חוזר לכאן כחברי כנסת? ארד: הכל תלוי עכשיו בשמיר. אם ימנה את ג'ד (יעקובי) כשגריר. חבר הכנסת **נחמן רז** (מערך) חולף ליד השולחן. הוא עצור. רז: גיל, מתי אתה חוזר אלינו? גיל פורץ בצחוק קצת היסטרי: "אני לא יודע! זה נראה לי כליכר קרוב, שאני כבר לא בטוח שזה אמיתי!"

**חבר הכנסת רפאל איתן** (התי"ח) חולף ליד שולחנו של חבר הכנסת **צ'רלי ביטון** (חד"ש) ושואל: אתה מפחד ממני?

"חברת הכנסת גאולה כהן (התחיה). אני קורא אותך לסדר פעם רא" שונה" קורא היושב ראש.

באולם המליאה רעש והמולה. מצלמות הטלוויזיה ומקלטיה קולטות את הצעקות, הרעשים והקללות. חברי כנסת מהימין ומהשמאל מתווכחים בצעקות. סגן יושב ראש הכנסת, חבר הכנסת אליעזר שוסטק (ליכוד), אינו מצליח להתגבר על ההמולה.

חבר הכנסת צ'רלי ביטון (חד"ש) צועק. פאשיסט לעבר חבר הכנסת רפאל איתן (התחיה). חברת הכנסת אורה נמיר (מערך) קוראת לחברי הכנסת עוזי לנדאו (ליכוד) לשתוק.

את התמונות האלה רגיל הציבור לראות כמעט מדי יום. הציבור שומע, רואה וקולט את הקולות מן הכנסת. את הצעקות והעלבונות שבין נבחרים העם.

הציבור אינו רואה אותם כשהם מחוץ לאולם המליאה, כשהם יושבים במיזנון חברי הכנסת, בבית הקפה המפורסם ביותר במדינה. שם, סביב שולחנות עגולים או מרובעים, מסבים חברי כנסת מכל הסיעות. יהדיו הם שותים קפה, מרכלים על פוליטיקה, אוכלים צהריים. שם אין ניצים ויונים. שם כולם חברים.

אולמרט: נו? שחל: בחודש הבא, אצלי, ארוחת ערב חגיגית. אולמרט: יופי. זה הדבר הכי חשוב. אני אבדר אצל המוכירה שלי. אם יש לי נסיעה לחוץ לארץ אני אבטל אותה.

**חבר הכנסת אברהם שפירא** (אגודת ישראל) נכנס למיזנון. קרוב לדלת הכניסה, ליד ארון זכוכית



מזכיר סיעה הנגבי טפיחה על הכתף

מסתובב, המלא בעוגות קצפת, הוא עומד ומשוחח עם חברי הכנסת **מנחם פורוש**. כעבור דקות מצטרף חבר הכנסת **רפי אדרי** (מערך). פורוש פורש.

אדרי: מתי אנחנו נפגשים? שפירא: אני מקווה, מה שיותר מהר. קצת מאחורי שפירא עומד עוזרו הנאמן, **אריה פרנקל**. הוא שולף פינגס קטן, רושם ומכניס לכיס. אל שפירא ואדרי מצטרף חבר הכנסת **אריאל וינשטיין** (ליכוד), מרכז סיעת הליכוד בוועדת הכספים. שפירא: אריאל, אני מקווה שסגרנו את עניין התק"ם ויש"ע. אתם תצביעו? וינשטיין: אם התברים של רפי לא יפרו את ההסכם, אנחנו נעמוד בהבטחה.

אדרי: המערך לא מפר הסכמים! שפירא ממשיך לעמוד. כבר 40 דקות הוא לא זז ממקומו. חברי הכנסת



**חבר הכנסת אהוד אולמרט** (ליכוד), בחליפה אפורה, נוטש שלושה עיתונאים ועוזב את השולחן. כשהוא מושיט יד לשלום. השר **מנשה שחל** (מערך), בחליפה מחוייטת למהדרין (שלושה חלקים שחל"ה הוא השר ההודו ביותר בממ"שלה) לוחץ את ידו של אולמרט.



שר וייצמן סחתיין!

שחל: אני חושב עליך טובות... אולמרט: מה קרה? שחל: שיניתי את דעתי עליך, ויש לי בשבילך הזמנה. אולמרט: לאיזה ארץ? שחל: לארגנטינה, אבל לא ממש. אני עומד לקבל את פניו של שר-האנרגיה של ארגנטינה, שהוא גם שר המיסחר, וגם שריהתעשייה ומחזיק ב"עור איזה שיבעה" שמונה תיקים...